

Streda 27. týždňa

Lk 11,1-4

Hovoriť s Bohom
Vedieť hovoriť s Bohom

Aký silný dokáže byť príklad. V živote sme sa s tým určite stretli, keď nás niečo zaujalo na inom človeku. Napríklad niekto vidí iného hrať dobre na gitare, a tým mu dodá impulz, aby sa učil aj on hrať na gitare. Alebo sa nadchneme domácimi prácami kamaráta, ktorý vie doma čosi vystrúhať, vymodelovať, prikrášliť a inšpiruje tým aj nás. Hlavne deti vidia vo filmoch svojich hrdinov a na druhý deň ich už napodobňujú. A mohli by sme pokračovať ďalej v rôznych oblastiach. A predsa vyčnieva nad toto všetko jedna vec a to je príklad v konaní dobra. Nič tak nedokáže nadchnúť a pritiahnúť, ako dobrý príklad. Krásne to vyjadrila jedna arská pútnička, ktorá nad životom svätého Jána Vianeya zvolala: „Aké krásne je byť svätým!“. Veľká krása je v hrdinskej kráse a obetavosti.

Zažili to aj apoštoli. Často videli Ježiša modliť sa, ako sa v tichu a samote rozpráva so svojím Otcom. Zatúžili aj oni po modlitbe. Preto jeden z nich prosí Ježiša: „***Pane, nauč nás modliť sa***“ (Lk 11,1)!

Táto veta je základ pri modlitbe: Uvedomiť si, že bez Boha nemôžeme urobiť nič. Lebo Boh dáva pokorným milosť, pyšný človek nepotrebuje ani Boha, ani modlitbu. Až vtedy im Ježiš predkladá modlitbu, ktorou majú oslavovať Boha Otca.

Lukáš uvádza síce Otče náš v kratšej forme ako Matúš vo svojom evanjeliu. Ale podstatnú pravdu kresťanského zjavenia obsiahnutú v prvom výraze „Otče“ , majú obidvaja. Naše vierovyznanie neznie len „Verím v jedného Boha“, ale predovšetkým „Verím v jedného Boha Otca. Ježiš nás neprišiel len vykúpiť, ale prišiel nám aj zjaviť, že Stvoriteľ sveta je osoba, s ktorou môžeme viesť dialóg a má také vlastnosti, že ho môžeme nazvať Otcom. A to je veľká vec, ktorú si potrebujeme uvedomiť a často opakovať: Mám na výsosti Otca, ktorý mi rozumie.

Zamyslime sa aj nad tým, koľko ľudí zostáva nevšímavými voči Bohu. Nedokáže mu povedať ani jedno prosté slovo ako je: Ďakujem! Prosím! Odpusť! Pritom sa nemusíme učiť žiadnej špeciálnej reči. Boh hovorí našim jazykom, ba dokonca nepotrebuje ani slová. Vidí na dno srdca, čaká na každý záchvat našej

dôvery, na čo najmenší signál našej potreby, aby nám prišiel na pomoc. Preto i my máme túžiť po tom, naučiť sa s ním správne hovoriť.

Keď sa modlíme, vstupujeme do dôverného vzťahu s Pánom, kde prichádza ku komunikácii medzi nami a Bohom. Táto komunikácia spočíva v tom, že ja hovorím a On počúva, alebo On hovorí a ja počúvam. Dajme si pozor, aby naša modlitba nebola iba monológom, v ktorom hovorím iba ja, ale už nemám záujem počúvať ho. A nebojme sa mu povedať všetko, veď On je náš Otec.

Amen.